

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Thomas Moore eller Venskabs Seier over Kiærlighed

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 140. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893712649776.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Men, ak! kun een og anden Tillid fæster
Til denne Sætning. Tag Belønning bort,
Saa mister snarlig Dyden sine Giæster,
Dens Tempels Tilløb bliver ikke stort -
Den Mening har desværre mange fleer.
For altsaa Mængden at faae tilfredsstillet
Ved min Historie, jeg burde vist nok her
See til at faae en lille Fee i Spillet,
hvis een slog ikke til, den hele Hær;
Og saa ved sammes Hielp, i sidste Scene,
Naar Helten med sin Brud fra Brudeskamlen gik
Faae Englands *Karschinn* i et Øieblik
Forvandlet om til Albions *Helene* .
Men det maae være nok for denne Gang;
Der gaaer for megen Tid til de Spectakler.
Tilfreds med blot at have viist, i Sang
Jeg ogsaa kunde hitte paa Mirakler,
Jeg ender med at sige kortelig:
Frue *Moore* blev sig selv bestandig lig;
Men hendes milde Dyd, forenet med Forstand,
Den ømme Følelse, den takkefulde Varme,
Hvormed hun følte sig i sin Tilbedtes Arme,
Den Omsorg for ham idelig at fryde,
141 De heede Taarer, som i Strømme flyde,
Naar han er ikke glad, den Fryd, som hviler
Paa hendes hele Siæl, saasnart han smiler,
Tid, Vane , disse sande *Feer* eene
Vor *Fanny* gjorde snart til en *Helene* ,
Og *Moore* til den lykkeligste Mand.